

# חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרָשַׁת דְּבָרִים כ"ח תמוז ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל  
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר [kidschitas.he@gmail.com](mailto:kidschitas.he@gmail.com)

## חֲמִשׁ / שְׁנֵי עִם רִשִּׁי

מֹשֶׁה מִזְכִּיר לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־צַד בָּחַר אֶת הַשּׁוֹפְטִים כְּדִי שִׁיעֲזְרוּ לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִנְהוֹג כְּרָאוּי וְכִי־צַד הִרְגִיעַ אֶת חֲשָׁשׁ לִגְבֵי הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהָאֲמוֹת שִׁיעֲמְדוּ נֶגְדָם.

מֹשֶׁה מִזְכִּיר לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹדוֹת בְּחִירַת הַשּׁוֹפְטִים שֶׁתִּפְקִידֵם לַעֲזֹר לָהֶם לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר הַנָּכוֹן. בְּשִׁמְשָׁה אָמַר לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הָרַעְיוֹן לְמִנּוֹת שׁוֹפְטִים נוֹסְפִים מִלְּבָדוֹ, הֵם הָיוּ צָרִיכִים לוֹמַר "לֹא! רַק מֹשֶׁה רִבְנוּ יִנְהִיג אוֹתָנוּ". אֲבָל הֵם לֹא הִצְטַעְרוּ עַל הָרַעְיוֹן, הֵהֱפֹךְ, הֵם הִתְלַהְבוּ עַל הַשּׁוֹפְטִים הַחֲדָשִׁים מִסְּבוֹת לֹא נְכוֹנוֹת. הֵם קוּוּ שֶׁחֶלֶק מֵהַשּׁוֹפְטִים יִהְיוּ מוֹכְנִים לְקַחַת שָׁחַד כְּדִי שֶׁהֵם יִזְכּוּ בְּמִשְׁפָּט אֲפִלּוּ שְׁלֹא מִגִּיעַ לָהֶם.

מֹשֶׁה אָמַר שֶׁהוּא נִיסָה לוֹוֶדָא שֶׁהַשּׁוֹפְטִים יִהְיוּ אֲנָשִׁים יְרָאִי שְׂמִים וַיִּשְׁפָּטוּ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ שֶׁה' רוֹצֶה. הוּא לִמַּד אוֹתָם לִנְהוֹג בְּהִגִּינוֹת לְכָל אֶחָד.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִמְשִׁיכוּ לְנִדּוּד וְהִתְקַרְבוּ מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מֹשֶׁה אָמַר לַבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא לַחֲשֹׁשׁ הָיִוֹת וְה' יִלְחֶם לָהֶם כְּדִי שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְהַכִּיֵּס תַּכְף וּמִיד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

## תְּהִלִּים / יוֹם כ"ח לַחֲדָשׁ פָּרָקִים קל"ד- קל"ט

פָּרָק קל"ט הוּא פָּרָק מִיָּחָד מְאֹד! הוּא מְלַמֵּד אֶת הָאָדָם כִּי־צַד לַעֲבוֹד אֶת ה', אֵין עוֹד פָּרָק שְׁעוֹשָׁה זֹאת בְּדֶרֶךְ כֹּה מִיָּחָדָת.

אֶחָד הַדְּבָרִים שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר, הוּא אוֹדוֹת הָאֶפֶן שֶׁבּוֹ ה' יֵצֵר אֶת הָאָדָם הָרָאוּשׁוֹן- "אֲחֹר וְקִדְּם צִרְתָּנִי" - יֵצֵרֵת אֶת הָאָדָם רָאוּשׁוֹן וְאַחֲרוֹן.

למה הפגנה? כיצד יכול אדם להפרא הראשון והאחרון בו זמנית? כמו שנלמד בתנ"א, יכולים להיות שני דברים הפוכים יחד אם הם עבור סבות שונות.

האדמו"ר הזקן מסביר (בלקוטי תורה) ש"אחור" (אחרון) הפגנה היא שהוא נברא ביום האחרון לימי הבריאה והוא במדרגה הנמוכה ביותר מכיון שהאדם יכול לעבור עברה, וללכת חס ושלום נגד רצון ה'. רק אדם יכול לעבור עברה. אבל הוא ראשון בגלל שיש לו נשמה, שזה דבר שאין לאף יצור אחר בעולם. ואפילו הגוף נוצר ממקור מאד גבוה - שקרוב לה'.

כך היה אדם הראשון - הראשון והאחרון בו זמנית.

כל יהודי, בדיוק כמו אדם הראשון הוא בעל בחירה חופשית להיות הראשון או האחרון בבריאה, בבחירות שהוא בוחר.

## תנ"א / אגרת התשובה פרק י"א (כ"ח תמוז שנה פשוטה)

למדנו שאדם צריך לעשות תשובה ותתאה עילאה בזמנים שונים, בגלל שהם גורמים לרגשות שונים אצל האדם. תשובה תתאה גורמת לאדם להרגיש רציני, ותשובה עילאה גורמת לנו להיות בשמחה. ולכן בדרך כלל הזמן של תשובה תתאה הוא בלילה ותשובה עילאה במהלך התפלה בבקר.

היום האדמו"ר הזקן אומר שאנו יכולים לחוש את הרגשות של שני סוגי התשובה בו זמנית בתפלה למרות שאלו רגשות מאד שונים. היות והם מגיעים עבור סבות שונות, הם לא יבלבלו אותנו.

תשובה תתאה מגיעה מכיון שיש לנו רחמנות על מה שהעברות שלנו גרמו, ותשובה עילאה בגלל שאנחנו כל כך שמחים שאנחנו יכולים עדין להיות קרובים לה'.

הנה ספור שמראה לנו כיצד נתן לחוש את שני הרגשות האלה בעת ובעונה אחת.

פעם אחת רבי שמעון בר יוחאי למד עם בנו רבי אלעזר. הם למדו סודות התורה אודות חרבן בית המקדש. כשרבי אלעזר שמע את הסודות, הוא הרגיש שמח ועצוב. הוא היה עצוב מכיון שבית המקדש נחרב, אבל שמח לשמוע את סודות ה' מהתורה הקדושה.

באותו אופן אנו יכולים להרגיש מתשובה עילאה ותשובה תתאה בו זמנית.

עוד דבר שגורם שתתכן אפשרות להרגיש את שני הרגשות האלו זה כשאנו בטוחים שה' יסלח לנו על מה שחטאנו, אנו לא עצובים אפילו עם תשובה תתאה. אנו שמחים שאפילו שהעברות שלנו יכולות לגרום לגלות, ה' סולח לנו בכל מקרה. כך ששני אופני התשובה יכולים לגרום לנו להיות בשמחה ואנו יכולים כמובן לחוש את שניהם בזמן התפלה בעת ובעונה אחת.

## היום יום / כ"ח תמוז

לפני זמן מה למדנו בהיום יום עד כמה חשוב להיות במקום שבו האויר בריא. אם מישוהו חולה לא עלינו פעמים רבות הוא ינסה לעבור למקום שבו יש אויר טוב יותר כדי שהוא ירגיש טוב יותר.

ברוחניות, אנו גם צריכים אויר נקי על ידי אמירת מלים של תורה בכל מקום אליו אנו הולכים. באופן כזה אנו יכולים להרגיש שאנו חיים באוירה רוחנית.

היום הרבי אומר, שלכל אחד מהרביים, היה מאמר מיוחד שהוא היה חוזר עליו פעם בשנתיים - שלוש רק עבור המטרה הזו - כדי לשפר את האויר הרוחני. להלן חלק מאותם מאמרים:

האדמו"ר הזקן - "החלצו" (מדפס בלקוטי תורה עם הערות מאת הצמח צדק).

**הַאֲדָמוֹר הָאֲמָצִי -** "יָפָה שְׁעָה אַחַת" (מוֹפִיעַ בְּסִפְרוֹ "דֶּרֶךְ הַחַיִּים" וּמוֹסָבֵר בְּעֶשְׂרֵת הַפָּרָקִים הָרִאשׁוֹנִים).

**הַצִּמְח צֶדֶק -** "מָה טוֹבוֹ" (לְקוּטֵי תוֹרָה הַנִּלְמָד בְּפָרֶשֶׁת בָּלָק וְעוֹסֵק בְּעֵנִין הַתְּשׁוּבָה).  
**הַרְבֵּי מֵהַר"ש -** "מִי כְמוֹךָ בָּאֵלִים ה'".

**הַרְבֵּי הַרַ"ב -** "וַיִּדְעַת הַיּוֹם" (נִקְרָא גַם מוֹסְקָנָה נ"ז וּמִדְבַּר אוֹדוֹת הַכֹּחַ שֶׁיֵּשׁ לַיהוּדֵי לְהִתְגַּבֵּר עַל נִסְיוֹנוֹת).

## **סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת עֲשֵׂה פ"ט, מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה קמ"ה, קמ"ח**

הַיּוֹם לומְדִים שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת הַנוֹגְעוֹת לְאֲכִילַת קִרְבָּנוֹת:

1. **מִצְוַת עֲשֵׂה פ"ט -** מִצְוָה לַכֹּהֲנִים לֶאֱכֹל חֲלָקִים מְסִימִים שֶׁל קִרְבָּנוֹת, זֶה חֶלֶק מֵהַמִּצְוָה שֶׁל הַקֹּרֵבָן.
2. **מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה קמ"ה -** אָסוּר לֶאֱכֹל קִרְבֵּן חֲטָאת אוֹ קִרְבֵּן אֲשֶׁם מִחוּץ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְכָל הַקִּרְבָּנוֹת הָאֲחֵרִים צָרִיכִים לְהֵאָכֵל רַק בִּירוּשָׁלַיִם.
3. **מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה קמ"ח -** לַכֹּהֵן אָסוּר לֶאֱכֹל בְּבוֹרִים מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם.

## **רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת מַעֲשֵׂה הַקִּרְבָּנוֹת פָּרָקִים ז', ח', ט'**

הַיּוֹם לומְדִים עַל סוּגִים מְסוּיָיִמִים שֶׁל קִרְבָּנוֹת וְכִיצַד מְקַרְבִּים אוֹתָם:

- פָּרָק ז' -** לומְדִים עַל הַקִּרְבַּת קִרְבֵּן חֲטָאת. יֵשׁ שְׁנֵי סוּגִים. חֲלָקִים נֶאֱכָלִים וְחֲלָקִים נִשְׂרָפִים כָּלִיל. קִרְבֵּן חֲטָאת מֵהַסּוּג שֶׁנִּשְׂרַף, נִשְׂרַף מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם.
- פָּרָק ח' -** אִם דָּבָר כָּלְשָׁהּ נוֹגַע בָּדָם אוֹ בְּבָשָׂר שֶׁל קִרְבֵּן חֲטָאת לִפְנֵי שֶׁהִזָּו אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ, צָרִיךְ לְרוֹחוֹץ אוֹתוֹ. (זֶהוּ הַקִּרְבֵּן הַיִּחִיד שֶׁעוֹשִׂים זֹאת). לֹא מִשְׁנָה בְּאִיזָה סִיר מִשְׁתַּמְשִׁים כְּדִי לְבַשֵּׁל אֶת בָּשָׂר הַחֲטָאת (מֵהַסּוּג שֶׁנֶּאֱכָל) צָרִיךְ לְרוֹחֵץ, אוֹ לְשַׁבֵּר אִם עָשׂוּי מִחֶרֶס.
- פָּרָק ט' -** הַרְמַב"ם מְלַמֵּד הַלְכוֹת קִרְבֵּן אֲשֶׁם וְקִרְבֵּן שְׁלָמִים. בְּסוּיָם הַפָּרָק הַרְמַב"ם מְזַכֵּיר אֶת קִרְבֵּן פֶּסַח.

## **דִּרְכֵי הַחֲסִידוֹת / הַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִירָה**

הַרְבֵּי אוֹמֵר שָׂאֵם לומְדִים הַלְכוֹת בֵּית הַבְּחִירָה בְּמַהֲלָךְ שְׁלוֹשֶׁת הַשָּׁבָעוֹת, מְעוֹרְרִים אֶצְלָנוּ עֵנִין הַחֲרָבָן וּמְזַרְזִים אֶת הַקָּמַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

לְמַדְנוּ אֶתְמוֹל שֶׁהַכֹּהֲנִים יָשְׁנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּחֶלֶק שֶׁל בֵּית הַמוֹקֵד. הָאֵם הֵם נָטְלוּ יָדִים?

לִפְנֵי שֶׁהִחֲלוּ בְּעִבּוּדָה הֵם נִהְגוּ לִטּוֹל אֶת יְדֵיהֶם וְרִגְלֵיהֶם מֵהַכִּיּוֹר. הַכִּיּוֹר עֲמַד בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַהִיכָל. הַכִּיּוֹר הָיָה מְאֹד גָּדוֹל, לָכֵן כָּל הַכֹּהֲנִים יָכְלוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ בַּבֶּקֶר.

בְּזִמְנָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי, הוֹסִיפוּ עוֹד בְּרָזִים. כֹּךְ כָּל שְׁנַיִם עָשָׂר הַכֹּהֲנִים שֶׁעָזְרוּ בְּהַקִּרְבַּת קִרְבֵּן הַתָּמִיד יָכְלוּ לְרוֹחֵץ אֶת יְדֵיהֶם וְרִגְלֵיהֶם בּוֹ זְמַנִּית.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִים שֶׁנִּשְׁאָרִים בְּכָלִי טְהוֹר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִשְׁךְ לִילָה הוֹפְכִים לְהִיּוֹת פְּסוּלִים. לָכֵן הַמִּים שֶׁנּוֹתְרוּ בַּכִּיּוֹר נִפְסְלוּ מִיַּדִּי לִילָה.

כהן בשם בן קיטין חשב על רעיון כיצד למנוע מהמים להפסל ולמלא שוב את הכיור בו זמנית. הוא התקין מערכת מנופים שהנמיכה את הכיור מידי לילה לתוך המקוה שהיה מתחת לבית המקדש. היות והמים בכיור נגעו במי המקוה, הם לא נפסלו בכלל. (הרעיון להוסיף ברוזים גם הוא היה של בן קטין). אנחנו כמו כהנים בבית המקדש שלנו! הרבה מההלכות שלומדים על בית המקדש, מלמדות לקח לגבינו. בדיוק כמו שבהן צריך להתחיל את יומו בדרך של קדשה וטהרה, יש להתחיל כך את היום שלנו באופן נכון. אמנם אין לנו כיור אבל אנו נוטלים נטילת ידים לפני שאומרים ברכות בבקר. כך שנוכל להתכונן לעבוד את ה' במהלך היום בקדשה וטהרה. נוטלים נטילת ידים ליד המטה כדי לסלק את טמאת הלילה שהיא מאד חזקה בימינו. הזוהר אומר שיש לעשות זאת מיד, אפילו לפני שיוצאים מהמטה).

## גאולה ומשיח / מלחמת גוג ומגוג

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

פרקים ל"ח ול"ט בספר יחזקאל עוסקים במלחמת גוג ומגוג, מלחמה שתהיה כאשר משיח יבוא. הרמב"ם אומר שהמלחמה הזו תתרחש בתחלת ימות המשיח, ואליהו הנביא יתגלה לפני כן. מיהו גוג? מיהו מגוג? איזו מלחמה זו? ישנם חכמים האומרים שזו מלחמה רוחנית, אחרים אומרים מלחמה גשמית. ישנם האומרים שגוג ומגוג הם שמות של עמים ואחרים סוברים שזו מלחמה בין שני אנשים. הרמב"ם כותב שזהו אחד הדברים שאיננו יודעים. בחלקים רבים בתורה יש לחכמים קבלה, הם שמעו על כך הסבר מהמורים שלהם ששמעו מהמורים שלהם וכן הלאה עד למשה רבנו. אולם על מלחמת גוג ומגוג יחד עם עוד דברים שיקרו כאשר משיח יבוא, אין קבלה. החכמים יודעים רק את מה שנאמר בנביאים. למרות שבספר יחזקאל ישנם פסוקים רבים על מלחמה זו, הם אינם כתובים באופן ברור. לכן ישנן כל כך הרבה דעות כיצד תהיה מלחמה זו. אנחנו נדע בדיוק כיצד יהיו הדברים רק כאשר הם יתרחשו. (ראה יחזקאל ל"ח, ל"ט. הלכות מלכים פרק י"ב, הלכה ב')